

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Луковит, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИО Д. СТОЯНОВ

при участието на секретаря МАРИАНА ХР. ДОЧЕВА
като разглежда докладваното от МАРИО Д. СТОЯНОВ Административно
наказателно дело № 20234320200377 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба от „х“-ООД-Луковит,Лов.обл.,срещу наказателно постановление/НП/ № 35-0002336 от 19.10.2023г,издадено от и.д. РД „АА“-град Плевен.

Жалбоателят твърди,че атакуваното постановление е незаконосъобразно,издадено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Неправилно е ангажирана отговорността на жалбоателя за превоз от трето лице,при извършване на който жалбоателя няма качеството на „товародател“.

Изложеното в наказателното постановление е неправилно.Между жалбоателя и „х-А“-ЕООД-град Карнобат е било постигната договорка за закупуване от страна на ответното дружество на пшеница,реколта 2023 година.За нотаборване на пшеницата били изпхратени 2 камиона ,собственост на „х“-ЕООД,съгласно договор,сключен между „х“ като товародател и „х“-ЕООД като превозвач.

Доколкото съгласно договора за превоз на товари №1/01.01.2023г товародател е именно „х-А“,неправилно е ангажирана отговорността на жалбоателя.

Наказателното постановление е опорочено в предвид обстоятелството,че наказващият орган само формално е изпълнил задължението си по чл.;52 ,ал.4 от ЗАНН. Същият е посочил,че е представено възражение от жалбоателя,както и договор за превоз на товари,както и че са преценени събраните доказателства.Липсват каквито и да са аргументи защо счита,че същите не следва да бъдат взети предвид,съответно защо не обосновават извод за извършено нарушение по посоченото в НП норма.Липсата на мотиви е съществено нарушение на производствените правила,което от своя страна обосновава незаконосъобразността на издаденото НП.

Товародател по цитирана в жалбата товарителница не е жалбоателя,а трето

лице, проверка на това обстоятелство не е била извършена.

Като място на нарушението е посочена базата на фирмата на жалбодателя в град Луковит, така даденото описание е непълно и неточно, липсват други идентифициращи данни. При издаване на НП е допуснато нарушение и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Моли да бъде постановено решение, с което бъде отменено наказателното постановление, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се изпраща представител, същият се представлява от адвокат А.-САК, който поддържа жалбата и доразвива съображенията си по същество на делото.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не се представлява. В съпроводителното писмо наказващият орган излага, че атакуваното наказателно постановление е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Между „х А“-ЕООД, със седалище в град Карнобат, Бургаска област и „х“-ЕООД, със седалище в град Карнобат, Бургаска област бил сключен Договор за превоз на товари №1/01.01.2023 година, съгласно се уреждат отношенията между двете страни относно многократното превозване на насипни товари с количество 7000т-10000т предадени за тази цел от товародателя-„х А“ на превозвача „х“-ЕООД.

От писмото от „х“/стр. 98 от делото/ е видно, че това е действащия договор по време на извършване на превоза на пшеница от град Луковит до БМХ Бургас, съгласно и анекс от 21.07.2023г с който е определена цена в размер на 40 лева/т. без ДДС.

През 2023 година била извършена продажба от „х“-ЕООД на „х А“-ЕООД на пшеница 400г, за което е издадена фактура от 17.07.2023г от „х А“, като впоследствие от „х А“ е получена само 145 тона пшеница, а впоследствие „х“-ЕООД пуснало кредитно известие за останалото 255т пшеница и реално са транспортирани 145т пшеница.

„х А“ е извършило продажба на всичките 145т пшеница, получена от „х“-ЕООД, като по товарителница №0000147076/21.07.2023г пшеницата е продадена на „х-ЕООД, за което е сключен договор от 17.07.2023г и издадена фактура от 24.07.2023 година.

В регионална дирекция „Автомобилна администрация“-Бургас постъпил сигнал на 16.08.2023г чрез изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ относно ангажиране на адм.-наказателна отговорност на товародател. Служители на дирекцията извършили проверка, по която установили от товарителници №0000147076/21.07.2023г и №0000155558/21.07.2023г, че товародател е „х“-ЕООД.

Приложени са пътен лист №9505952/21.07.2023г, товарителница №0000147076/21.07.2023г и кантарна бележка №459/21.07.2023г, от които се установява, че на 21.07.2023г е извършен превоз с товарен автомобил марка „Волво“ с рег. №А6175НН, с водач Неделчо Валентинов И. по маршрут град Луковит, Лов. обл.-град Бургас, на пшеница в размер на 43180 кг. В кантарната бележка е отразено бруто тегло от 57700кг.

По делото са приложени няколко екземпляра на товарителница №0000147076/21.07.2023г, както следва:

-представено копие към адм.-преписка във връзка със съставен акт за установяване на административно нарушение/АУАН/на жалбодателя-стр. 16 от делото, в който като изпращачи са посочени Милком ООД и Агролайф А. Липсва подпис и печат на изпращач.

-Същият екземпляр на товарителница е изпратен и от РД „АА“-Бургас-стр. 53 от делото, също и от РД „АА“-Плевен-стр. 70 и стр. 73 от делото.

-Копие на товарителницата е изпратена и от „х“-ЕООД-гр. Карнобат-стр. 94 от делото, в който като изпращач фигурира само „Агролайф А“.

-Копие от товарителницата,с изпращач само „Агролайф А“ е изпратена и от „х А“-ЕООД-град арнобат-стр.102 от делото.

-Копие на товарителницата е представена и от „х-ЕООД-град София-стр.139 от делото,в която също като изпращач фигурира само „Агролайф А“.

Съгласно писмо от „х-ЕООД/стр.123 от делото/,дружеството не е закупувало пшеница от „х“-ООД през 2023г,като е закупило пшеница 1 776.28мто от „х А“-ЕООД,включително посоченото количество пшеница 43260мт в товарителница №0000147076/21.07.2023г на „х“-ЕООД.

Преписката по сигнала пред РД „АА“-Бургас бил изпратен по компетентност на РД „АА“-Плевен,като на 26.02.2023г свидетелят О. К. съставил АУАН на жалбоателя,за нарушение на чл.56,ал.2 от ЗАП,за това,че на 21.07.2023г е допуснал претоварване,в град Луковит,в качеството на товародател,на 17700кг пшеница на автомобил с рег.№А6175Нн и полуремарке с рег.№А3997ЕМ,съгласно кантарна бележка от 21.07.2023г и товарителница №0000147076/21.07.2023г.

Въз основа на съставения АУАН е издадена и обжалваното наказателно постановление №35-0002336/19.10.2023г с което за нарушение на чл.56,ал.2 от ЗАП и на основание чл.98б,т.3 от ЗАП,на жалбоателя е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 лева.

По делото е приложено възражение от жалбоателя против съставения му АУАН/стр.1718 от делото/,както и Сигнал до ИА „АА“-с копие до Министъра на транспорта и съобщенията,в които е възражение срещу качеството на „товародадел“ на жалбоателя,с твърденията,че това качество е притежавало дружеството „х А“-ЕООД.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни/показанията на свидетелите А. Д. и О. К./ и писмени доказателства-преписката по АНП, вкл.АУАН и всички останали приобщени писмени доказателства.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок , от надлежна страна – юридическо лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение/посочено в наказателното постановление като град Луковит,Лов.обл./. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разглеждана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган-и.д. директор на РД „АА“-Плевен,съгласно и заповед №РД-08-30/24.01.2020г на Министъра на транспорта на Република България, АУАН също е съставен от компетентен орган – инспектор при РД „АА“-Плевен.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

Съдът намира обаче , че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка на извършеното нарушение.

Съгласно и цитираната в жалбата норма на параграф 1,т.21 от Наредба №11/03.07.2001г за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, "товародател" означава правно образувание,юридическо или физическо лице,което е посочено на товарителницата или на еквивалентен транспортен документ/например коносамент/като товародател и/или като лице,което е сключило и/или на чието име или от името на което е

бил сключен договор за превоз с транспортната компания.

Разпоредбата на чл. 51 ал.1 от Закона за автомобилните превози предвижда, че товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани и подпечатани от изпращача и от превозвача. Санкционната норма на чл. 105 ал.1 от ЗАП предвижда, че за нарушение на закона и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, с изключение на изискванията за превоз на опасни товари, за които не е предвидено друго наказание, се налага наказание "глоба" или имуществена санкция в размер на 200 лв.

В нормата на чл. 51 ал.1 от Закона за автомобилните превози е предвидено какво следва да съдържа издадената товарителница. От съдържанието на същата норма може да се направи извод, че **изпращачът и превозвачът носят отговорност за съдържанието на издадената товарителница**, като водачът няма отношение към съдържанието на товарителницата и не може да бъде субект на административно наказателна отговорност за извършено нарушение по чл. 51 ал.1 от Закона за автомобилните превози. Водачът на автомобила не е в състояние да задължи изпращача или превозвача да му предоставят надлежно оформена товарителница.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 56, ал. 2 от ЗАвП, товародателят или лицето, което извършва товаренето, са длъжни да не допускат масата на натовареното пътно превозно средство да надвишава допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация.

В чл. 98б, т. 3 от ЗАвП е предвидена глоба или имуществена санкция от 5000 лева за товародател или лице, което извършва товаренето, ако допуснат масата на пътно превозно средство да надвиши допустимата максимална маса, отразена в свидетелството му за регистрация, с повече от 5 тона.

С оглед посочената разпоредба на чл. 56, ал. 2 от ЗАвП следва да се докаже, че именно дружеството е „товародател“, като някое лице от състава му е допуснало натоварването на съответното ППС в разрез със закона.

Съдът намира, за доказано, че действително е било управлявано ППС с маса, надвишаваща максимално допустимата, така, както е посочено в АУАН и НП.

По мнение на настоящия състав **качеството „товародател“ на дружеството, посочено за нарушител „х“-ООД-Луковит, обаче не е доказано по несъмнен начин.**

По делото е представена товарителница № 0000147076/21.07.2023г. за извършване на обществен автомобилен превоз в страната, която обаче освен, че не е подписана от изпращача и не съдържа негов печат/съгласно чл.51, ал.1 от ЗАвП/, то не съдържа и императивно установените в чл. 53, ал.1 от ЗАвП реквизити.. Освен това, в различните екземпляри на товарителницата, приложени и изпратени от различни неучастващи в производството лица, са вписани различни данни за изпращач, т.е. за товародател. В екземплярите, изпратени от наказващия орган са вписани две дружества като изпращачи-х ООД и „х А“, докато в екземплярите, изпратени от дружеството, извършило реално превоза „х“-ЕООД-град Карнобат и от дружеството, закупило товара-процесната пшеница от жалбодателя-„х А“-ЕООД, като изпращачи в товарителницата фигурира само „х А“-ЕООД.

От приложения договор от дата 17.07.2023г. ,сключен между „х А“-ЕООД и „х-ЕООД-София, катот и от писмото от последното дружество/стр.123 от делото/ и приложенияте от него документи се установява, че всъщност посоченото количество пшеница по товарителницата №0000147076/21.07.2023 година, превозът на който е извършен от „х“-ЕООД, е закупено именно от „х, като продавач е бил „х А“-ЕООД.

Съгласно чл.49 от ЗАвП, договорът за превоз на товари, превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава.

Съгласно чл.50, ал.1 от ЗАвП, договорът за превоз се установява с товарителница, а

съгласно ал.2, действителността на договора за превоз не зависи от издаването,редовността или изгубването на товарителницата.

В конкретния случай по делото е представен само Договор за превоз на товари №1/01.01.2023г,сключен между „х А“-ЕООД-гр.Карнобат и „х“-ЕООД-Карнобат,но не и такъв,страна по който да фигурира жалбоателя.

Приложена е и кантарна бележка№459/21.07.2023г,в която е посочена,че се издава от „х“-ООД,но липсва подпис и печат на издателя,а само такъв на получателя-купувача „х А“-ЕООД.

Приложеният по делото пътен лист/стр.52 от делото/индивидуализира само дружеството,извършващо превоза-„х“,но не може да обвърже жалбоателя,като изпращач-товародател на превозваната стока-пшеница.Пътният лист е документ за контрол и отчитане на работата на водачите във връзка с осъществяването на конкретен превоз. Издател на пътния лист отново не е „х“-ООД.

Посочените писмени документи –товарителница №0000147076/21.07.2023г,кантарна бележка №459/21.07.2023г и пътен лист,не са редовни от външна страна и не кореспондират със събрания по делото доказателствен материал по начин,сочеши на еднозначния извод,че изпращач/товародател на стоката,и превозвана на 21.07.2023г с цитираното МПС в АУАН и НП е именно жалбоателя „Моилком“-ООД,респ.,че същата е била натоварена в град Луковит/съобразно соченото място на извършване на нарушението/ от жалбоателя или негов представител,респ. не сочат, че субект на нарушението в качеството му на „товародател” е именно „х” -ООД.

По изложените съображения обжалваното наказателно постановление следва да бъде изцяло отменено.

При този изход и на основание чл.63д,ал.1 от ЗАНН, наказващият орган следва да бъде осъден да заплати на жалбоателя сторени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 000.00 лева.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.2,т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло,като незаконосъобразно и необосновано, Наказателно постановление № 35-0002336/19.10.2023г,издадено от и.д. директор на РД „АА“-град Плевен,въз основа на АУАН №331253/26.09.2023г,с което за нарушение на чл.56,ал.2 от Закона за автомобилните превози и на основание чл.98б,т.3 от Закона за автомобилните превози ,на „х“-ООД„Булстат:110568237със седалище в град Луковит,Лов.обл.,представлявано от ф,е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 /пет хиляди/лева.

ОСЪЖДА,на основание чл.63д,ал.1 от ЗАНН, Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-град Плевен,представлявана от и.д. директор ф да заплати на „х“-ООД-град Луковит,Лов.обл.,със седалище и адрес на управление в град Луковит,Лов.обл.,представлявано от х, сумата в размер на

1 000.00/хиляда/лева,представляващи сторени разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Ловеч, на основанията, по реда на глава 12 от АПК, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____